

בני ישראל יצאו ממצרים...
 ויהי ביום ההוא יצא ישראל ממצרים...
 ויהי ביום ההוא יצא ישראל ממצרים...
 ויהי ביום ההוא יצא ישראל ממצרים...

כ"ה

הורגו את כל פולחן האלילים

ומצד זה נחשב ברכת התורה ככינוי בחינה
 בחלק מן המאה בזכות, וכינוי בחינה
 נחשב הוא כשורש לכל הברכות כיון שהוא
 נעלה מכלם. ויבואר בהקדם הדנה השמים
 נבוא מאש וכס, ואיך היה צריך לקרואה
 אש שמים, והארץ נקראת כן על שם שרצה
 לעשות רצון קונה נבדל, הן, איך צריכים
 היו לקרואה בשם יי, ואילו היו שניהם
 נקראים כן אז היה החלוק בגימ' בין שמים
 (אש שמים) לארץ (רצן) מנין פאה החר, אלא
 שהיא שמים (אש שמים) יודו להארץ (רצן),
 ומענה השמים נקראים שמים' אלא שמים,
 והארץ נקראת יארץ' ולא ירץ, וגו' זו קשרה
 בין שמים לארץ, הרי ענין המאה בזכות הא
 להביא לידי כך שהיא יארץ' תן לפני אדם
 לזכות מה שהשמים שמים לה, וזכרה
 התורה היא כהשורש להמאה בזכות, והיא הא
 היתר מן המאה שהיא בשמים (אש שמים) יודו
 לארץ (רצן).

הרהיק מראווארוב וצוקל סיפור: אצל
 הרהיק מראפשיץ י"ע היתה התפלה בוצ
 השבועות אורכת ששים עשרה שעות. מארבע
 לפנות בוקר ועד ארבע ארבעה עשרה. וזה היה
 משר האריות. הרהיק מראפשיץ היה נישט
 לכל אברך בברכת אהבה רבה ופניח את ידו
 הקדושה על כתפיו, וזהה אומר 'הארץ עיניו
 בתורתך' בכבודו, ער האט נוס איסגענועוויסס.
 (תחבטתו)

מסופר, שבשעה שאמר הרהיק רבי צבי
 הרש מרימנוב וצוקל את ברכת אהבה רבה
 ביום שבועות, לא עמד איש אתו, כי לא הי'
 אפשר לשום אדם לעמוד בקדוה ובשם לו.
 מגדל התלבוה ואש הקדושה שבקדו.
 (תחבטתו)

ה'תקצ"ב (1831)

יקרתי הניסיון זה כנל ולגלי מרדח אל הכהן
 מר סס וכני נוס לחטוב קלח נסד' אשר
 הדיח ודו סגולל ועפס נר מלס כללה יי סייג נוסד'
 ונחור נכרה כהירס דבנקי סר קסן ויין דבס נוסד'
 יאר-חא ייה ספיר, ולגלפי לפי כחמסל נרביס נוסד'
 נרטיס ומסו ורהנה רנה מל שריס שסר נרביס מסו
 ק להנה שלס נרביס שסר נרביס סגל סו נ'ג
 חירי (שרי ושלס חקס ומשפס לישט (מח) מליכ
 כ'ג'לה נכרנה להנה שלס ושריסי, ק' ק' דברולקס
 סונל נרביס ויהא אשנה מל ארס ריה וליס קרא קס
 חיקל ליח טנה על חלס יי' כ' (ס' ח'י) ריל נכסלס
 ו אש' חוסייל ק'ס לפניו בהשכ טנה על חלס ודכס
 היה חוסיס אש' יכר סכול לש נרביס' חלל חרס חיל'
 חשב טנה מל חלס ולפני חירס דבנס שגולל חרס להנה
 שלס טוב חוסייל נרביס' מל טוק סלגרי, פ'ס יוסר קסן
 (למוד חיקל חלס ח'ס' כלל שנסנה פ' סנה;

ק'ר ח'סר: כסו 'לחורו ולחשדו: נשעה כן, חן קלוקר,
 רין חורו, שאן על י' קשליסח חלל היא סנג, סכל
 קקס יין ק'קנו קן, סנג ישרל חורו, ועור, סקקן
 על י' קלי, הוא רין חורו - הל'קה לפשה ספיין, קן
 סקקנו הוא, על י' קשליסח ועל וקא.
 ונח ססל, כסנ טס'

אמנם לכמה¹¹ כבר נחשטס המנהג כהשורש
 שאין מבדכין אחר שיעח חיים (ואף לא אחר
 שיעח בחחילה הלילה כשדעתו לישן אחיכ שיעח
 הלילה הקבועה, ובלהלן אוח יי), ואסילו
 בדעתו¹² להיחז ער כל הלילה שאחריה, ואין¹³
 אחר המנהג כלום, המבדכין נבט¹⁴ להשש ברכה
 לבטלה, בחחמי יאפסו להקל ער כפי השיעור
 שיעח קבע שיעח, ומהפסו קבע שהו¹⁵ כי י' שיעח
 ועל מטה כדך¹⁶ שיעח כלילה.

קס
 סגולת

(סעיף יג) המשכים קודם אור היום ללמוד מברך
 ברה"ת וכו'. המשכים קודם אור היום מברך
 כל סדר הברכות וכו' זמן ברה"ש הוא מחצות
 הלילה ואילך אבל לא קודם חצות כמש"ל סי'
 מ'ו אות מ"ט בשם המקובלים יעו"ש וכ"כ בן א"ח
 פ' יושב אות י"ג וכתב שכך נראה מדברי זוה"ק
 בראשית דף י"ד ע"ב, ועיין מקדש מלך שם.
 וא"כ מכל זה משמע כיון דברכת השחר זמנה
 היא מחצות הלילה ואילך אם טעה וברך
 ברכות השחר קודם חצות הלילה צ"ל ברוך
 שם כבוד וכי' כמ"ש באת הקודם ואח"כ
 אחר שיגיע חצות צריך לחזור ולברכס מיהו
 על צד היתר טוב אם אפשר יחפש אחר
 אדם שלא ברך עדיין ויאמר לו שיתכוין
 להוציא. אמנם ברכת התורה ידובל לברך
 קודם חצית אם רוצה ללמוד בעת ההיא כיון
 דישר שיעח קבע על מנתו ושיעח הלילה
 בקבע על מנתו חשובה הפסק לסברת מרן
 ז"ל ודעימה דלא קי"ל כר"ת ור"ס ור"י
 שכתבו דברכת התורה של אמתול פוטרת
 עד שחריית אחר כמ"ש בב"י ובאחרונים, אך
 אם ניעור סמוך לחצות נכון להמתין מלברך
 ברה"ש עד שיהיה חצות כדי שיהיו סמוכים
 לברה"ש ויהיה התיקון על נכון כמש"ל סי' מ"ו
 אות ח"י יעו"ש, וכ"כ בן א"ח שם, וכתב עוד
 בן א"ח שם בשם הרב החסיד מהר"א מני ז"ל
 ז"ל בין הפטנים בין המקובלים כ"ע מידו
 שאם ישן שיעח קבע חייב לברך ויכול לברך וכו'
 וכנראה מלשון זוה"ק ח"א דף י"ד ע"ב ועיין מק"מ
 . אמנם יש ב' כוונות בברכת התורה אחת פרטית
 והיא הני' בנהר שלום דצ"ב ע"א וזו שיכאי גם
 קודם חצות, ואחת כללית בכלל הי"ח ברכות
 והיא הני' בשער הכו' דפוס ירושלים דף א' ע"ג
 ועיין נה"ש דט"ל ע"ב ודפ"ו ע"ב ביארס, ובודאי
 המברך קודם חצות לא יתקון זה התיקון כיון
 שעליונים לא נתקנו האין יתקנו התחתונים.
 ומ"מ המנהג בבית אל יכ"כ' בומן שהוא קרוב
 לחצות ממתנייס עד חצות אבל אם יש זמן
 הרבה לחצות יש מבדכין ברה"ת ולומדים ובחצות
 יברכו שאר הברכות ויש חסידים שאעפ"י כן
 ממתנייס עד חצות בעבור תיקון סדר הי"ח
 ברכות עכ"ל, וכבר כתבנו לעיל סי' מ"ו אות מ"ט
 דהקס בחצות ומברך ברכת השחר וברה"ת
 אפי' היה דעתו לחזור ולישן וישן אח"כ שוב
 לא יברך שנית אחרי שניעור שום ברכה
 דח"ל כישן ביום ודלא כמ"ש הפר"ח בסיל מ"ו
 אות ח' ובוהו הסיל ודלא י"ג והביאו מט"י אות ט"ז יעו"ש:
 מעט - פ"ד - ע"א.

קס סגולת

מאה¹¹ וכו', ואם אין החח יוד סמן מהו
 שיודל להציאה, נוהגים¹² לבחחילה לברך ברכת
 ההנה, כדעת המג"א (סק"ב) ושאר גדולי¹³
 האחרונים, ובמקס¹⁴ מנהג אין אומרים ספק
 ברכות להקל, ובפרס אם ישן ביום שקודם שיעח
 קב"י על מנתו, שאז אין צוקל כלל להרר
 אחר אדם שיציאו, ויכול לסמוך לבחחילה על
 רבי הגרעקא (המבוא במשנ"ב בהמשך וכו')
 שבוה לברכ"י¹⁵ חייב בברכה החודה עם עלוח
 השחר.

ס"ה

כל החיי' ברכות, שיש יסן על נסילת ידים ער סוף ברכת התורה.
 כולן חייב האדם לסדרם, ולברכס בכל יום, אע"פ שלא נתחייב הוא
 בהם, לפי שכלם הם רמזים ופלאים אל אורוה עליונים, ואין
 לבטלם. אפילו אם האדם לא ישן כלילה, או אם לא הסיר מצנחו,
 או בגדיו או סודרו, או מעליו וכיוצא בזה, צריך לברכס בכל יום
 כולן, אע"פ שלא נתחייב בהם לפי שעל מנהגו של עולם נתקנו,
 חרף מברכה שעשה לי כל צרכי ביום ס' באב יום הכפורים, שאז
 כל העולם יחיפים. וגם חרף מברכה ענסי, ומברכה אשר יצר, ששהי'
 ברכות אלו, אם לא נתחייב בהם, אין לברך עליהם.

איתר יא יולל וכונו ששמעתי כשם מורי מה
 שנאמר לו משמים טעם לחזור נילח משיח, שאין
 מארביכן כלהנה רנה סוד נשיקין שקודס הוונג

נהגים הצדיקים והחסידים להאריך
 בברכה אהבה רבה ביוםא רשבוטח חו
 הקודס הוה, וטלכו טעם הפשוט, כי או הזמן
 קבלה התורה להחלל על פתיח עינים
 והארת לימוד התורה לשמה וביראת א' כוח
 מה לעשות.

עד ויבאר על פי מה שכתוב בתולדות
 יעקב יוסף וישיא ויבוא בשם רבי, הוא רבינו
 הגדול הבעל שם טוב הקדוש י"ע. שאמר
 לו מן השמים טעם איחור ביאת המשיח שאין
 מאריכין באהבה רבה, עיין שם.

ואם זהו לכל יום, על אחת כמה וכמה
 ביום הזה, ואשר מביאר בחיקוני זוהר הק'
 וחיקן באו כי בת שבוטח יפקן מן גלותא, ולכן
 בת השבוטח אשר הוא זמן האוולה צריכין
 להאריך יותר בברכה אהבה רבה, כדי שלא
 לאחר ביאת המשיח רק לקרבו במרהר מינוט.
 ורבר בעתו מה טוב.

(שם ישיס - מנאטט)

ב' בחימ (תחבטתו) סגולת
 ס"ה